
PÁLNÉ DR. CONTY P. MAGDOLNA

Dr. Gyárfás Ágnesra emlékezünk

*Elhangzott a Megemlékezésen, melyet a MBE rendezett Dr. Gyárfás Ágnes tiszteletére
2021.11.04.*

Kedves barátaim, tisztelt vendégek!

A mai napon barátunkra, munkatársunkra, egyesületünk elnökére, drága Ágikánkra emlékezünk, tőle veszünk búcsút.

32 évvel ezelőtt szerveztük meg a Miskolci Bölcsész Egyesületet, azzal a nem titkolt céllal, hogy Miskolcon is legyen bölcsészet felsőoktatás.

A Miskolci Egyetem a műszaki tudományok mellett már oktatott jogot, közgazdaságtant, de hiányzott a Bölcsész. Nagy reményekkel indultunk, s küzdöttünk, amely küzdelemnek Dr. Gyárfás Ágnes volt az életadó ereje. Harcolt és soha nem adta fel.

Úgy alakult, hogy a Miskolci Egyetemen létrejött a Bölcsészkar, mi pedig külön folytattuk a munkát, előtérbe helyezve a magyarság-kutatást és a pszichológia oktatást, valamint az ének-zene képzést.

Mindazt, amit máig elértünk, döntően az ő törhetetlen munkabírásiának, elszánt tenni akarásának köszönhetjük.

Az oktatás és az egyesület mindennapjainak szervezésén túl komoly tudományos munkát is végzett. Több könyve megjelent, 2 legutolsót még súlyos betegen, de szellemi erejének teljes birtokában fejezte be. Seneca írja a Vigasztalások c. művében: „Egyetlen más emlékmű sem állja az időt, akár kőből, akár márványtömbökből, akár földhányásokból tornyozták mérhetetlen magasba, mert valamennyinek sorsa egy: pusztulás; a szellem emlékezete halhatatlan.”

Ágnes mindig nagyon ügyelt arra, hogy a Miskolci Bölcsész Egyesület munkája magas színvonalú legyen. Fontosnak tartotta neves szakemberek, meghívását, legalább néhány

előadás megtartására – A teljesség igénye nélkül - így volt vendégünk Dr. László Gyula prof. , Dr. Kiss Tihamér pszich. prof. Debrecenből, Klaus Herbert prof., Maria Hornung prof. Bécsből. A neveket természetesen még sorolhatnám.

A művészettörténet oktatásában a kiváló Dr. Végvári Lajost említeném, akivel együttműködve egy kis galériában nagyszerű kiállításokat szervezett. Pl. Gross Arnold műveit láthattuk, a művész személyes jelenlétében, de nem hagyhatom ki családtagjai: Hampó Jenő, és Tibold Szabina nevét sem.

A fáradhatatlan buzgalom nem maradhatott eredmény nélkül. Volt tanítványok emlegetik az MBE-t nagy nagy-nagy szeretettel, utalva arra, hogy milyen indíttatást, milyen biztatást kaptak tőlünk. Pl. 1-2 név – Czene Gál István festőművész, Czikora Ágnes TV- riporter, jelenleg önálló vállalkozó.

Velünk vannak azok a tanítványok is, akik jelenleg a tanáraink.

A sort nyilván lehetne folytatni! Ági nénire, mindenki nagy-nagy szeretettel és köszönettel emlékszik.

Végül, de nem utolsó sorban én magam is nagyon sokat köszönhetek az együtt töltött éveknél. 32 év minden örömeivel, esetleges kudarcaival, de együtt. Barátok is voltunk, nemcsak munkatársak. Ha valami nézeteltérésünk akadt, szeretettel megoldottuk.

Mindig tiszteltük, becsültük egymást. A munka mellett jókat kirándultunk Edelénybe, vidáman karácsonyoztunk együtt, játszottunk a ház kutyusával, s áhítattal hallgattuk Józsi fia zongora-muzsikáját (játékát).

Drága Ágnes! Nagyon hiányzol, de szívünkben őrizzük kedvességedet, mosolyodat, s mindazt a szépet és jót, amit tőled kaptunk.

Végezetül engedjék meg, hogy felolvassak egy verset és egy versrészletet.

A vers Fekete Mariann szomszédom alkotása. Személyesen csak egyszer találkoztak, de rajtam keresztül mégis jól ismerte.

Hallgassátok szeretettel:

Fekete Mariann

Búcsúzás Gyárfás Ágától

A magyarságért sokat tettél,
A hazaszeretetről beszéltél.
Az őseink nyomát kutattad,
s írásaidban tovább adtad.

Elmentél, halkán, észrevételen.
Elindultál az útra, készen.
Megkaptad a lovagkeresztet,
Emléked őrzik százak, ezrek.

Az örök honban várnak Téged,
Letettél minden gondot, vétket.
Megköszönjük az életedet,
Munkásságod, szeretetedet.

Epilógus:

Van remény, van megújulás,
Nem csak lombhullás, elmúlás.
Elmúlnak a nehéz napok,
az égbolton napfény ragyog.

Egy megjelent másik versrészlet
Sz. Fehér Viola műve, a Klaris c.
magánfolyóirat

2021-ben antológiájából; címe
Tóth Gábor búcsúja, de az idézett sorok
mintha egyenesen drága elnökünk,
Ágikánk hozzánk szóló szavai lennének.

Íme:

„Ne fájjon nektek, hogy már nem
vagyok,
az égi mezőn Napként ragyogok.
Mikor fényében ezüst kék az ég,
éljétek újra mindazt, mi volt szép.
Ha rám gondoltok, kérlek, ne
sírjatok!

Lelkem nem halt meg, köztetek
vagyok.

Teliholdkor, ha az ég felragyog:
örüljétek! – hiszen boldog vagyok.

Ha nyári szellő simítja arcotok
a hőséget bírni, az is én vagyok,
és ha zápor után szivárvány
felragyog:

kívánom Nektek, legyen szép
napotok!

Ha hullócsillag száll a nyári égen,
akkor mondjatok egy imát értem! –
Én is fohászokodok értetek,
hogy egészségben legyen részetek,
Rám emlékezve ne csüggedjétek,
őrizzétek a szép emlékeket!

Köszönök mindent, jó volt
Veletek,
kívánok nívós, hosszú életet!”

**Pálné Dr. Conty P. Magdolna
és
Dr. Gyárfás Ágnes**